

116.

110

Gliniski
Traicdyia
W Pięciu Aktach wierszem
Przez F. W.

Osoby

Basnyli Las Mostlicawitci

Andrzej Brat jego

Orteladyw } Wodnowie Mostlicawitcy
Dymitr }

Glinicki

Helena córka jego

Trochwa Pryacz Glinicki

Wietnek domownik Glinickiego

Strawo

Act I ¹⁸²⁴

Scena Pierwsza

(Scena wyobrażenia noc)

Główni (sam) w najżywszym pomysłowaniu wchodzi na scenę.

Przekiwność przekwaszających się wstęgi! Przekiwność matki i sumienia zgrzeszonego! Co to?... tu koczujących przetrwać, jeśli, Tam trupy od morderczych spowrotań... Dalej cała rodzina w kwił straszących broni... Ty jesteś kochanym, lub mię kochasz, czy? Co, tu ekspozycja w straszących? nie uiszedli kochawcy? He to mury wiar i przeloty przedemne, kochawcy? He sam los uiszedł broni mojej protegi? Wiele gdzie się, na ma, zgubi, certy swiat spraszygu, I gdzie kochawcy nad sobą, czuje, promiły srogie! Jeszcze, czy, melis, moie nauyeli, nie moje?

Co to: obaw się, Główni. Ty przed którym wstęgi, Milenety, obrojne tuje, upadły, grody; Ty, iwi, stat się, wprostachem, ocykany, i swiate, To baxi, dris, wstęgi, i, katorze, i, twoga, promiata?

Mogęci i kłosa dawać twardo kłusując głasy?
Cóż jest cnota, sumienie? ciche mara, wyprawy.
Droga ciębie wtada Litwa, mostowicim zwycięzili,
Jęczy Polka przez ciębie pod twardomi kłusami,
Droga toba, gęby sie, dźwić twych wyjątkami wyrażeli,
Umilł program sumienia, xaniemiły projekt,
I ty dżyczyś?... przez odemnie gżamiej nowy mury!
Lecz cęto? kłudkie nowe ućwici sie, prokwarę?
Będę tam gżamie mię remota dżesignac nięzeloć,
Będę więc: stój mordero! gżam okropny wota,
"Stój niedźwiedź wydany nie x tonu kobiety!
"Stój... lecz kłój tu? co widzę? Helena.

Scena Druga

Gliniski Helena.

Helena.

Gliniski to spieszysz miębie gżamie bez cęcia i jęty?
Tębie to jęty nięzakoć, że snu przebudziły?
Droga, niemi dżotać martwe gżamie tego jęcia.
Lecz cęto xnućki twa jęty; wrotk obżamiany?
Ach! ićli sie twój cęcie badei o co gżamie....

Glinśki

Nie to, bezdnie dobrej myśli: troskliwieci cię narodzi,
 Wielkiż mój spokójności. Pociąg cokol drogo
 Bratno a tonu sproszynulu wyrywa cię trawga?
 Włoch sen od tych uiecka, których zarysot a dca
 Biekem witym a pawalców a miuyc na niuycia spozda;
 Niechaj tych docha, uadma okropney posteci,
 Co zobrazili ocyryane, zaprzecili braci;
 Lecz ty, który sprzyjaję nieba dobrocyane,
 Która cxytę masz rze a serce niewinne,
 Coś wniecie enoty przodków w drogiem upomintu;
 Kacis się bezprzeżego wyrekeasy sproszynulu?

Helenka

Mniej ma w tedy nieczuta, mielnie wieżie toze,
 Gedy ojciec trosk obczajacych potkonei nie mozie?
 Sprzebaż moiej smiatowii! uidek niesokreślawa,
 He twe serce przedemna, ozyg, los uelzywa.
 Dawno twarz tworia zobraza wewnetżne cierpienia;
 Lecz dżis smutek ponary w rozpaż się zumienia.
 Odkąd dżis twę trouny, niuole, wygnanie,
 Nigdy cię w tak obropnym niewidziatam stanie.

Glinśki

Porix swoga a mych cierpien dochylci zastonę?
 Jaki się niemi przepetnia serce rozroanione.
 Jęti wryz musz wrylad iuli ne moie lub ne siebie,
 Rozawst, niek noc sterytości trawci me zegrabie.

Helena

Niechaj oycze tak sądnie o twórej Helnie.
Nie mam względu na siebie; i zycia nie cenię;
Odjechał z tobąm rzuciła oyców moich progi,
Gardzę niebezpieczeństwem, iadniej nieznam twórej.
A chwyciły serce wółsi rozdzieraw twoja mowa,
Odlany woszeptko, przy tobie nie woszeptkiem gotowca.

Glinshi

O cósle! mestwo twoje sity mi Dodacie.
A przychaj, pó tych wyrazach Szelona, krew porwane.
Taka była twoja matka; a ten umysł stęty,
W wyjątkie Polki ślachetne wraz z mlekiem wpsaty.

Wiesz dobrze jak nam niegdys sprzyjał los Taskawy.
Anano rod mój z destakim, potęgi i stawy;
Irazstem wędług mój wól ananona, cześcia, Litawy;
Wstawity mię wygrane z Satarami bitawy;
Mistety! te zwycięstwa nad bichami tłumy,
Golem byty mój stawy a prospetkiem dumny.
Mniematem spówiną, chwata, i sańsawcem ofity,
He moie wyjątkim nad innymi nieba utworyty;
He nad równości rodaków wyprawa mię stawy,
He się same przedemna, zynai muska prawa.
Damiast z Labrekinśkich? wiedz jak kurdicy chwiti,
Na cześi moie, kustuży i kycie godziti;
Inasz, iaki kumice wzięty śmiertelne nie chęci.
Nigdy mi ta noc wroga nie wyjdzie a pramięci:

Usnuli uszyjczy btoego na potoku tonie,
 Upadam i w knwi potokach cety zamie tonie,
 Wytępiam ród niemity w świkim uniesieniu,
 A z grodu nieprokostat kamień na kamieniu.
 Redorreta nie to Polaka. Wnet kęmstę wywarto,
 Wykuto mię z cłostekław, z godnoscia odarto;
 Naprzędy przeciw pręnow wyroli surowe;
 Chciano, bym pod miecz kuta wotasnę chilit głowę!..
 Prokuciem wyexyzną. O cōtko iudymie!
 Tętu się pręsmo chępnę nieśkessie mych powyżna.
 Lecz iuz się ciężkich przestęptu spętnie mięra sroga.
 Lękie nęd saba, ramię potęrinego Boga.
 Od lat wiele orżem i reidy zęubnieni
 Sture niepręxiawotom oyciów moich niemi.
 Rozżarżony popędem kęmstę, nięnawidęci,
 Liczne dla nich z mych niomkiew zęgromadżam korępsci;
 Walęz, gromię, zęwyciężam. Sądnie mi w tęj chwili
 Tęle przęptęcy; moioiw odptaić Paręyli?
 Pręd ulegta: iuz listiwie tręzy wopęka gromity.
 Jeden Smolensk wotręgnięcie cęty Masłowy sity.
 Gęstka męstnych tęch męstow bronię rariaręci.
 Nam Cas prężno sętkomnięz, węgnęwa mię ręu usparęci,
 I przępęka, że ięrti tę twięrdęz zędobęz.
 Prężek na ręwne exęwy; prężem iuz będz.
 Lecz gędy w trędnym chęz ugo spętnidom zęmnięz.
 Bęży mię ięst chęsi zędobężęcy, e zędobężę przy Łarke.
 Wresie zęubnęz dla Polaki pręwadnęz wpręwadę,
 Chęz, bym z wopętkiem Lęgnięnta wally wanięwit kowawę.

Tuż tu mamu wzmocnieniu liżne rąby spieca,
Tam las w krótkim przybyci z odwodową rzeszki
Tuż gdy go tu przywodzi chęć rozycięcia gorzka,
Mnie wyjącej iakas utwora ożka z rąk wytrząca.
Cóż powiesz; i w powieci, gdy dżiś przednim stęga?
Tężnie zolotam zataii sekuc mwieh ameanę?
Taki już dżuch mój zętkany na stęsi zolobędnie?
Czuję, że dżeci ten dla mnie dżiem ostatiem będzie.

Helena.

Alch bżene! spraw na chwile ulgę twęj boleści.

Glinster

Nie tu jest uszkie konie nieskrajęci mwieh troski.
W chwile tędym oycyżane rżucat pokrojomni,
Nie uszypkiem unieat skurby z stroskanego domu.
Zostat mi tam przyjaciel neyrolwżarey panigci:
Pżone były nam late, lecz nie różne chęci.
Tropka jest iego imie. Tżiem tżężył sobie
Ze go zięciem usciokum nim polegę wżrobie;
Tżęwne były z meż wola, tżę myśli rżeroinae:
Niestety! dżiś go wiażę, pżeknawieniu inne.
Wżony swoim pżawietem, oycyżanie i enocie,
Niestety pżekniw ziomkomu obcamu despoicie.
Taki leży wiewny pżedniat miedaj nami tżadaj:
On jest wżpawieniem swęj ziemi, ia tżęmbę, zęgżadaj.

9

Skoroż gdy mi znasz dawo, że ubiegłej nocy
Hrod Tymunt w obóz polski przybył ku pomocy;
Matychniast lekkie pułki za mną wymuszył;
Chęcią powonai zabrane nieprzyjaciół sety.
Juzem anioł polskie oraty; iij w kępkole kępkę,
K umocnionych starwisk przednie ruszyci strażie;
Proroczy sjęcz, co na nas dzielnym nastat krokiem,
Brytko Trepka. Ten gdy mnie backnem amicałt okiem,
Leci, chec waleraji zemne, swoga zemsta, prata:
Wtem kitorci wy tej wargarda stwi ugo wstępnata.
Możtem nępkai nad starzym nietrudnie suryicatu
Proroczy nar na ten widok, obiegło mię męstwo.
Cofam spiesanie ku miastu; kępkę i rotę,
Wspieszna za mną bolesi, tworca; nępkoty.
Tu zemsty wotajęce zabracerindskih ciecie,
Tam roku mi się ze widzę, bratniej krwi strumienie.
Uciham: szybko iędre wstaceraia, skrzydła:
Stawam: chroń się! wotaję przednie strazydła.
Wielę ogniem i miezem abroynego anioła;
Jedną rękę wawranyj żywa zrogu cęta,
A drugą, bez kitorci na ięti, btaganie,
Cęta mię, w czaronych przedt berdenne otęhtanie.

Helena

Opier! cępie wraz z tobę, i z tobę, truchleie,
Leci wotno z iętkiej twogi uniesi się w nudnacie,
Twe wspomnienia; trawli w cętyj swięcy sile,

Wioda mi na myśl piersze życie męgo chwile.
Wraca Trępku na parnie, wran a wyprawa droga;
Wabudziłeś exunia, których losy nie przemydli;
Sęzato dobra dla niezłomych na kowody stracone?
Nigdyj nas niebo w sarrca nie wżmie obrone?

Glinški

Mie ma dla mnie już nieba, bo tam enota ustadei;
Dedyj go w moctach wrywam, piśto odpowida.

J. Petera

Ah! zwari ile nam nieskuzje nagrana w tej chwili:
Ypowstaia na ię obcy, zwodai Baryli;
Jeden Andrzej brat lara, życie wybawieniem
Wliży, Jabem bronie niezłota samieniem.
Poi prokniem, goly się losy praciw nam ukbroia?
B! gdybyj opyre piśto, nieproguardiś mwa,
Desakelbyj mięjt sprokornosi odajstai stracona;
Taki jest; prawoi a ufnuscia na wyexyknij ton
Imiarty brok wesprze niebiw uszechwotadna opieka.

Glinški

Co? iiritym tam powracat gdzie mnie sanba exotica?
Saxbym miat pod mięjt, katoru schylic' cytowe sruwa;
Jokonieryi dni chwalebne imiercia obelwywa?
Droci odemnie ata, mupla! Deszere mam dai' sily
By sobie inna, drogę ustai do mogity.
B! gelybym po miym tycelnie, gelybyj w piersowskiej chwili
Ochtonae a wsiekłej xemotyj sercu dozwoledi;

Gdyby stoji ich niebyta tak stara i sroga,
Migaly tu mościuwska nie postata swoga.

Scena Trzecia
Gliniski, Helena, Wiesnek

Wiesnek

O miły Dianie! w tej chwili przebrany tajemnie...

(spostzegając Helene)

Leż w wielki? Helena!

Gliniski

Czyż ci chcesz odemnie?

Wiesnek

Od najczulszych stanowisk w tej chwili snaci Diano,
Ne się odrai obój wolni poruszyci mu rano:
Tuż w namiocie Tygrynta po atutyj namięcie,
Dniec tyłko orzekucy, rebrani wodkowie.

(po Gliniskiego na stronie)
Danie! oddał Helene.

Gliniski

Co stycisz?

Helena

o Nieba

Glinśki

Cicho! niedziela chwila, rozstai nam się, trzeba.
Wkrótce przecieknie przed stonem ciekawej nowy cienie.
Czas dać amysłem spoczynek, kalowi ulionie.
Mnie ważne sprawy w moim zatrudnieniu usagdaie:
Lecz czyje nad twym losem zawdy exuwać będzie.

Helena

O! gdybyś zamilczył troski co cię dręzą, mój;
To będzie moim spoczynkiem. Ty karkas, odchodź.

Scena Czwarta

Glinśki, Wiernek

Wiernek
Dziś odesata. Ach stukaj, stukaj mi, mój Dzień!

Glinśki
Czy mi niecierzy?

Wiernek
Ach stukaj, lecz głos tłumy thanie.
Radzi i twoga obawna anebanego ducha.

Glinśki
O starze! miew, nie odwołaj, wozak nas nikt nie stukha.

Wioonek

Tak iest: nikt nas niastucha; ieszcze noc w potowie,
 Spi kotniusz, umiomy, spia, exuymi dozwawia.
 Oddeletem szed stracie przeromem skwasaniem,
 Et to com ci rzekł wprzedy, iest tyllio ludaniem.
 Ale Tushay mię w radzici; barzniej uwadze!
 Najebroizszego nam goscie w te miexce prowadze.
 Przedat się on przez turidre, sprawy i butaty,
 A rycerz, niewolnicze przypudnat na się swaty.
 Dla ciebie on pokonat przeciwnosci krocie:
 Chodź, przytę; odelay protora nieprzytęty enocie.

Scena Piata
 Gliniski Trepkow

Gliniski

Co wielka? mamli wierze? ... o chwile Tushawa!
 Tyżeszto o moy Trepko! sente to, czy iawa?
 Szakies tak niaberpiczna, potrzebyllie zolostat dawge?
 Tak iest, widza eę, exuzę; bez poręze nie moze.
 Ale pokrowt niech lubemi cięszę się obędy!
 Niech na tarie przyjarm...

Trepkow

Wstykymay tuwe rapzody!

Nim te rękę reupragnicęz usiishai swobodnie,
 Wlied, ze ia kadne lotay nie splamity abrodnie,

Oni tknąt iuy bezkarnie zdrajca lub morderca:
Taki chce nasz mieysce xbliza, odprychaia serce.
Lada by umierat ten przestworz katory nas wrodzila,
Moiu, czym praxadit do wroga, czy do przyjacela?
Czyli podty stuzala obcego despoty,
Wypytayizaytes sie wicernie przodka tworich enoty;
Czy iestnem najety umuot pamieci nauot traci
Kis miat serce wolnego, ocykany; braui?

Glinochi

Jak morderce, okrutny, exprisz mi wystruby!
Moiu byli praxek iadem smiertelnym xatruy.
Nie tak razi nei abrodnia, sciycizca tworoa,
Stobozym iest eia piernu i gniewny stoni tworoa;
Goby tustay, bez ocykany, praxalon o kicmiz,
Ladnie a ryciem niedoli ciglicia struzyam braxemiz;
Goby wrozpacz przogizony w tchorz abrodnia gnabie,
Braxellinam chere kurycizawa i samego subie;
Golum praxek cig dlonnai moniemat ulgi i wstody...
O! xemuiz idroz chieuly nie skorutem wpraxody!

Trofikci

Cheuxli abym glos proadnicot ku moicy obronie?
Oto we trach; we krawi ceta Potiska tonie,
Cimes do wrojek przeklenstiu nuczca i wozpaxie,
Zona meze, syn ocyce, ocyce syna Potaxe.
Mordue niemowleta wotclak wyrudolony,
Glantzi bestie juriciznie, bezexisci kaptany.

15

Wtórą ist kłask tali obropnych, któ gwaltów przajęzom;
Prax krogix, nudy Dniepru kowia werbrane ptygną?
Ledwie wiasę na przypotxi krayetkie abrodnia taka:
Brat na brata powstaje, potak, na potaka.

Glinstie

Tępli es, ródkaa xemety proiera niesyta,
Lub icali w duszach ludzkich oko twoie cypci;
Tępli dotąd two serce cziwa się nie rozkłada,
Kajropi w miorie, a zneyobricaj, wrozajch xogryxot przedo.
Lecz gdy mnie xewszad cizny przeciwnosci wgraiu,
Gdy opexyaneu wraę x światem przeciw mnie powstaje,
Gdy xbrodnia clucha mego w ciemno, rozpał, gziabu
Niewdpychaj, przex litosi, Glinstiego od siebie.

Trepka

Onieszexestwiy stexne! cziw, two xogryxoty,
Lecz trudnem ist straconey odryskanie enoby.
Ciepisi: i mnie oxypura nie xkumieniu clucha:
Wiczej nawet niż mniemasz, stan twoy mię przuszo,
Dla ciebie ai wte mury przadatem się stroyie,
Dla ciebie na ciz wteśne nasaxitem xypie.
Nie baday o sposoby ku tak wcinney xprawie;
Przypiebie cziw, gziwie ci wskazytko od zardota xypawie,
Tętar masali doci mscatwa, adotawali w potrzebie
Prokonnie wtasna, cziw, i wamego siebie? Doba,
Tali na mna, xradlicie mscatwo niebu się prodoba,
Lub oba stąd wyielaiemy, lub potęgniem oba.

Tu gród leży, tam Droga Dwóch oboków błista,
Dalej są, ułbnych braci pierwsze Stanowiska:
Wybieramy: tam małe Staw, tu ułbny, promienie,
Tu małe przepaść przed sobą, a tam wyprawienie.
Czeszli zwyczajów ochylnych potargu wyznawa?
Oto Droga Byczyna przerecznie cię wyprawa;
Oto na cię czekać, ułbnej matki spry;
Oto Rygmunt jest gotów przebaczyć ci ułbny

Gliniski

Przebaczyć?... i ulbny wyraz, ułbny wyraz, ułbny...?

Scena Szosta

Liż sami Wiernek

~~Liż sami Wiernek~~

Wiernek

Danie! przed wroty twemi Mostkiewicz wódki
Czekając na wódkę, ryknie przyjaciu,
Twierdząc, że ich sprowadza wódkę przed siebie

Gliniski

Co? Wódki mostkiewicz?... gotówi ich prośna.
Jeli, ułbny... kurek... domierze nie mójna.

17
O Trepko! prosię, na nim uciecne gmachu sciany,
Tam mozeby przez czas dluzji roztoci nie dostrany.
Tuz nadchodzi — odoled sil;

Trepka

Botnis tuwie akci
Lec ty wszystko co's sturat w mweny straci pramisi.
Nie masz srodka w tym razie, zwetoka nie nie nauca:
Stawa albo chyla, rycie lub naglowa.

Scena Siódma

Glinški, Czeladyn, Dymitr

Glinški
Tycerke! których imie w męstwa w boiu stynie,
Bozdrawiam was Dymitrze i was Czeladynie.

Czeladyn
Temu co swem sbinieniem lwy walki stempur,
Czei i stawa rot naxych dzielnemu wrozkur!
Choiak! uia pod twym stypem orzi nasz swyca rli
Tysiecznemi Lechitami upoboroyt kletki:
Tuz w tocy rli iatoba, gury i mogity,
Wrocie przed tym xamoinie swesko potopity;
Pestrene eba dopetnienia nierownaney chwaty,
Srekatli wrople rozgromionych w bliskosci restaty.

Te kłoby niedobitki cęły twój mierz pokona,
Władnie moce nasze, zwołana zwyciężona.
Czas jest spełnić to dzieło: woryptajomy z chwilo.
Oto dzieł do Smoleńska przybył ma Karpi;
Przepracujemy natychmiast bóg z nieprapicielom,
A zęptów zwołanych do zemści drugo mu uscielom.
Jaki pętkiny beclnie tryumf! iale chlubna nagroda?
Tęż dzień ten kasceptu bronu naszey doła?
Spiszamy, ty wiedź, do bów nie atornnych ryeray:
Wtedy z nich za twym wzorem na kufce uderay.

Glinstii

Postawe są tuż rudy, elowiadukone meztwo:
Leż lito uirwane swój bronu zhetolowat zwycięstwo?
Ne wystpliwęj lęz wojny unosi się strali.
Zubekpiemy to wprawy, cismy iuz zęptali.
Mata gawtten zwołów wblisowici ztań liny:
Ależ w nicy jest Woł Tygmunt, uępti mtoclaiy.
Dożi rōty nasze uciętych kaspruwch ualeryty:
Umordowany iut kotniery, ostabione sily.
Cruusai torebę i zęptai. Niebaunie w tų miasse,
Cate worytko niewpne rozkazy odierne;
Niek wrye ie kaidy seiste wy konuie się stawa,
Ja nie wryde z Smoleńska do przybycia Cara

Dymet

Co tyra?... kōzi ty amiane w twem sercu uerynd?

19

Więc ty, coś nasz tak cześnie o powołaniu sąm,
Gdy dzień ten sprawie miżę p'otoli zważnienie,
Gniewnie na bój przenoisz, nad tryumf wyteknie?
Gonimy na twe przysięgi, kiedyś niepokorny
Podlegat Pańskiego do znerwienia wojny;
A skoro zwyciężyte turwicy sądy wotadza,
Pomnij, że kto ile sturzy, ten monarchy k'omida.
Abdrem woytaw i Kniarzem iest's a Cara Justia,
Okryt on eż w rozkazach, destruktyw, blastii;
Nam miżę nabieracie wydartes godnisi;
Leż każdy więcej nad nie m'ertwa ci k'arowisi.
Bądź więc godnym także które na ciebie się zlaty,
Dziatę; albo nam samym nie brwi s'ukwi chwaty.

Glinster

Stuszny prośbu w'obudzi, niewiedne wyrazu.
Wam podległoi przystoi, mnie r'ząd i rozkaz.

Czeładys

Wite są dobrym w'odcom od ni'szych przestaw.

Glinster

Stucham ich i rozkaz

Dymitr

Chyżże! enas iest drobny!

Jeżeli wice przez odwrotę wstanowicie godnie
Do niepochybnych zwycięstw sprowadzić optynie...

Gliniści
Izraeliście moją wólkę nie stornni urozkawie:
Tu reszta przed Bazyliem sam Gliniści odprawi.

Secewa Osma
Erelewyn Dymitr

Erelewyn
Brazpatroxytaci się dobrze niebezpieczney amiana?
Czutnie przychodzą i mówią, a twarzą promiśnianie?

Dymitr
Aix new to

Erelewyn
Spiesamy elriatui. O kmiennitku hedy!
Dziś jeszcze okazany prokretuicyz wrgardry.

21
Akt III⁹⁰
~~~~~

Scena pierwsza
Helena Prejowa
~~~~~

Helena

Do tylu cięskich probach smutku i cierpienia,
W których nas los naukiły niebat bez wytknięcia;
Wo wielkich niepewności, nadziei, strwoży,
W mięcych łep i ciemności wstaj gościu Projeji!
Jaki smudno gęś swobodny do serca się wtrada
Tam, gdzie białym kielarnem druku przenie wtrada!
Jaki tam widok wolnego ludym jest ardukiem,
Gdzie wprostko zgina exota przed ciemnością wrolium!
Oto wlehuł w oborach rywot ludzkości,
Pratrze na sprętożenia, męcznie i agony,
Chwidy przedmiot obreżeci nabywa prostaw,
Widząc w gęzach Ocyjane, a w bajdunach braci.
Lecz gdy tu gęś twój stęże, spotyka w wyprzenia,
Jaki jest, mężny syarku! gdy na ułbie prętkę,
Budna, się we mnie czeuła których was nie ratre.

Tuż tuż mi się, że xciętkich wzgrod uwolniona,
Ścisłam riontów rozdzinę, w strzągają tona:
Tuż tuż tem lubem niecyrom myśl moia ulata,
Gelium z toba, przepędzita niewinności lata.
Owy pola ocyxyste! drogie przedliw strzechy!
Krodotu niurypetperane rozlewszy, podziechy,
Tale was umie ten cenie, lito losy srogiemu,
Ma obicy dni swe przedzi potęprony ziemu!
Ty od podolanych uerue wolen iestto ciele:
Haurxae wirny ocyxynie, powinności, chwale,
Tale wielkie w tobie męstwo, jak potężne ramie!
Tlex przeszłód niebedanych obielnwie tworia twome!
Borzechy's skorycie rotu xactada, groidae,
Kewycisxypł's paxeciwiensitua i traidow typisae,
Wskredes w groid ten, od exuyney niewyprxaney straxij:
Ktęz, pıwex eicbie, dla nędznych teli wiele odwarij?
Lecz cōi tworia powepnie i testenote xnaexy?
Keciż eistax dō liota wroch pıten wıxpaaxij?
Tęlxne rychto chwit drogich ubieyty rozlewske?

Greptka

Helotasali to przemilnac co chui i anisxij?
Wiale staropnych sprzeanosciax sercem nıwim mıota
Tocyxynae i wlnięknoxi, i abrodnia i onota!
Co mi łaxie męx icelnych, a co dınejich wıbrauxia;

Cautelny nad teby przedaw więcej zlotowica.
 Oto stawam przed toba; lecz w tej samej proz
 Opniem dawnoicy wzniesionym serce miie gore.
 Obdarta ne srebro, przyrodzenia keli,
 Wdrige ne rola twogo przymioty; wdzieci;
 Dobrem lubey oczekany przed wozpollym kaita,
 Stalich urcu miteri wstawasz na mnie pta.
 O! golybym miyzt, sakstliwney przewodniacz zmiarie,
 Winne miysca; czasy przemici to kochanie!
 Golyby miiey luba, byta serca mego blizna,
 Lub golyby innyok ofias rozlata oczekana!..

Helena

Jakaz kaidy twoy wyraz nieci we mnie twog?
 Ale! im wiocy ci, stucham, tem miiey pride moze.

Trepka

Kacoz wiye nie zlotam innego izytha?
 Kacoz ty nawet same....

Helena

Imniez to dotyke

Trepka

Az nudto!

Helena

Wice mi nie tey mego przeloczenia.

Trepka
Jeszcze nie czas

Helena
Przyjdź, on?

Trepka
Przyjdzie brzośnie

Helena
Cóż ci wstrąca

Trepka
Bawinicie, wygoli surowe.

Helena
Nie chęć o tem co myślić widzieć przez potęgę.
Jednie o mił, powiadają, czas jest olla nos drogi:
Nadmienites, wice elocionę; wystucham bez tury.

Trepka
Ten karmia...

Helena
Odkryj!

Trepka
W kłopotnie ulonity rapak...

Helena
Lub on nie jest bez winy, lub miś nieznany wcale.

Trepka

Nadto się znam, Heleno! w tem twój przyrzeczna:
kom pólki nieurodzony, oto miewa wina.

Helena

Przed kimże więc chcesz stać to, w co wiściu?
Czyliż sądzić kom pólki niegodne nazwiska?
Jak! iszere się wahaż?

Trepka

Ty chcesz; niech się stanie!
Stuchany więc, lecz dożyj razem na wrogi wyznawie.
Wiesz jak nieskazitelną gwiazdą losom pólki świeci.
Niestety! tono smutku wstusne skaspraż dzieci!
Ach! twój ojciec... cios twójdy rozetrza mi duszę:
Ktoż będa pólkiem porzeczina i go muszę?
Tut przed tron w prośny wódne zgromadzeni chwili,
O retundiu oczekany z monarchą radzieli;
Tut zelan rożnych starczyku stuchata milerażca:
Wtem mi będzie nateknienie smiatu, myśl nabrażca.
Stawam, mioroż; bógam kaenych opow gono,
Bymi się do smotenska przedrzyć obkwołono,
Tna uwysłtu redumiatu, przyrzegam starczyku,
Wydrze obym Glenstajgo, lub krotóć oczekanie.
Wymienitem spofoby: o chwilo redysei!
Wrod przykawała, mioroż cato losu mi kadorsei;
Kardy chce isi w one stady nei smiere; na rany,

Żeśli mi się nie uła rozmyśl ulnowany.
Spriesz, brzei kyperenia unosząc na soba.
Lex iestere resata iroellion tajna, iest przed toba.
Bo iineli twój oryice ma serce ze skaty,
Widziacie to ielano?...

Helena

Skóy kypereniaty!
Któr wice bednie miie tyje mortura lub uscielerici?
Jelti! tak mordercey chwaly miit a narawdrowci.
O! kaciój tajemnica obrnicztogo elnista
Wgłebi serca twójego dotąd niesproszta?
Kaciój, gdy zgodnicie usnie tacy musze dusze,
Ty orca, a ia ciebie przedlinicie elnis musze?

Trepka

Skato się: rozlanata nierogelna potrzeba.
Kuprawyngtem w obliczu byenymy; miiba!

Helena

Sanitkos abrodnie kuprawyngtem przed nielis obliczem?

Trepka

Miibem mem iest byenymy; resata dla miie niisem.

Helena

Wice elu miy cheerz morderstwo spotnie bez rozpyaty?

Trepka

Ty miis uspienoy, Heleno! a niestraes enoty.

Helena

Swiżbym a toba na byca sprxyigai się miota?

Trepka

Czyliż córka Głuskiego yolta, była przestata?

Helena

Przebaax temu iakowi który mię przemiła!
Obea oba mnie iest wale tworia enota elrika:
Wiecey niż prodiwienia, wstrętu we mnie biedzi.
Trozoba byłx okrutnikiem lub wyiszym nad ludzi.

Trepka

Dosi iest kochnie oyczyne ta mitorcia iwieta,
Obla ktorey imiere neyproziwa stodka iest pometa,
Derye iest bydzi potakiem. Lecz nie miy obawy;
Jeszere moina x tutowicia wyrota cofnac krowawy;
Jeszere kary nas uwystliuk od ciebie nauisty.
Swimem oycu tworieniu odlyst me rumyoty;
Plysnat wrokiem ponurym i izienat glosko:
Ocyri elrichy urwieloteci rozistowyt mu olo.
Kdyzwa uwilka w tym ella mnie! Pstajay go ptywey
Strony.
Wnie tra roku ciotci bednie pomoznawy.
Matonerecs iwiat. Polola prapana w naszey dobie
Wiale xradzeniom kase. Lecz naywiczay tobie.

Scena Druga
Glinński Helena Trepka

Glinński
Dzieci! (do Treпки) wozu mi się wolno kawi syna wyzatem?
Ileż ulgi słowności zwycięstwa was raxem!
Jak na wiodo waz męstwo we mnie się odmaluje!
Jak jest dziełna przyjaźni i nęstwo wstaje!
Ach chwała! nich was ojciec przyćmie do łona.
Cóż? ty się odwracasz, a tyś przyzwyczajona?
Trepko! nęć w twem reku rełku subożycie?

Trepka (na stronie)
Cóż mu na to odpowiem

Helena
Drogi, uiełny, O niesławny Ojcie!

Glinński
Co słyszysz?... lub mię wblad uprowadzasz,
Lub tyś nie iść meż cottaż, eby mi drzyć doradzasz,
Jak mam drzyć?... checałi nęćliw potęgi i siły?
Przeć oko na sterzenie do kota męgiły.
Tu potężne nęćtopry legły romerij rełi,
Tam pędła napętnity konwiczeych istli. -

Tu rzeki zamienieniu miex ten krwi rozstrutny,
Obrodnie unastępy bezkudne....

Trepka

Wstrzymaj się obywateli!
Jeżeli wcale turech krwi bratniej protoki się laty,
Dobroń a teraz w obce niewolka druzilicy skulacz chwataly?
Lecz i to ci pominiam. Inasz dobrze one cele
Chceszli miue byelne iuramo lub wotkuie w prociule?
Wybratnieś smierei lub ryie, Steurę lub zhanlenie?
Mów, elobiuu godkina: abrodnie, iest milereie

Helena

O miy Oyerne!

Trepka

Odpowiedź!

Gliniski

Oto boremie udrezeni sity miue gniece,
Oto waham się ealy na dure sztrepane strony,
Oto woresnie przed nami stoję promienny.
Degoż pomnie chce kiese wola rickbtogana,
Eielnym przed Hygmantem uchylił kolana?
Czyliż krole proczatek z wogronych iestet biesca,
Ne ich tasko rebrai kaira, kumbia, ez, polowa?
Cóż w Hygmanie iest awięciz, we miue mniij Odentka?

Wiedzi, gdybym się ugiął, w mnie potem cześć?
Helena na ten morderczy wtyłek! sromoty,
Wrodziły bez wytworzenia, potępnie box onoty,
Własnego upodlenia i kusy narzędzie,
Któż się moim Tabości urogać niebędzie?
Któż nieuple krwiny, które święta strony
Geliebym jak pocły, a miennik nie był wyprawy?
Par iij, w enieie upodtem: kiel winy nie zmienia:
Ahoer mi wiec przyrzecymy wbrodni porzucenia.

Trepkie

Wież ostatnia iij oła mnie znikneta stucha!
Wie nie w tobie hardzego nie poruciszynie duska?
Ani ciebie opychna potuska cispięca,
Która utasne twe samie do ryby potrosca;
Ani eij a nawieszony nie przepusca drogi,
Kwasne samego nieba nawieszony przestrogę.

Helena

O! iekli twore statwie dotad niewzruszona,
Mnich eij ciotki blazanie i rozprawa potona.
Przez ciebie od lat wiele wśród obcych cisnieszta,
Inwitam a ciepłiwscia dolegliwe psta,
Tę był nauwy mem uspariem, a przy twim bolu
Arogatam się nieraz, a srogogo wyplu.
Ileż cię takich uroczeni i ter kowtowata
Popykana na niomleuch oyc mego chorata?
Ileż przez ciebie obropnych twe brachy bleski?

O śliskie są od obcych wykrebane tańce!
 Gdy więc srogiem twoim srogiem ustąpi rozpaczy,
 Któż wtedy nad moim stanem zlekcewać się maży?
 O to nędzna sierota, matę znana komu,
 Stań się celem wzgardy, stygły i sromu.
 Nieprzycięciót twych licząc, obojętna kryjąc,
 Ci, którym staryt ojciec, córki nie poznając,
 Ci, którym sprząceni na mięt, przepchnię, wypłoszeni:
 Ach! na łonie Opatrzony i śmierci jest rozkosz.

Trepka

O! dajże i serce wstępne zachowasz miłeznie

Helena

Wstrząśnij mi, win, nastawaj, ja się nie odmianis

Helena

Ach Ojciec! więcej dla mnie niżli życie Drogę!
 O to trami ręce wstrząśnij, tużie nogę:
 Mamie wstrząśnij wjawie! moje iść nieśkety!
 Morderce nad twą, gotową sromu, się satysfety:
 Moje iść tyżas śmierci stać do krotu.
 Ach! kłój ogrom trzaski moich strasli ci krotu.

Trepka

Drogę! w ułtaz, się przeprosi twoa rancjtorie oprobie!
 Cheśali więc abym wremacie przeszedł nawet ciłba?
 Jam ełli dobre twoiego obni przurzęd mwa,

Dla Ciebie aż do błagów znieję się nie boję;
A chociaż mi wrak z ręką wstała dusza wstanie,
Prerwany raz przed extorsyjnym uginam kotłowa.

Gliniski

Niechaj walcze dla Ojczyzny, poświęcę z ochotą;
Lecz nie niechaj bym dla niej obrzł się szromotą
W pierworznych, smiatu widzę na sity obłokoma;
Braz droższy, ramie moje obniech nie wytrzymam.

Treptwa

Dziś już czasu na próżnię upłynęło morwie:
Ostatni raz się pytam.

Helena (nastawia)

Wiedza! czy odpowie!

Treptwa

Ostatni raz się pytam, iślad obrat droży?

Helena

O moją Ojczy!

Treptwa

O mój! odpisz mi!

Gliniski

Skuto się! nie mój!

Treptwa

Wiedza już się niekoniem?

Glinster

Tak jest.

Helena

O rozpaczy!

Giń Dorczyco!

Trepka (chcąc go przytulić)

Helena

Skryj ukrotny!

Trepka

Łowaczka!

Glinster

Łoż to znakczy

Trepka

Widział w całym wojewie i wokoło miy i wnie.
Chybitem: trzymasz; wywarzyi remate, zgony.
Nichecz... patrz, wiez iale dloni ta wstana, krew
przebie...

Glinster

Skry!... co kryniez... godnie, iatem... czy sie ze mna daicie...
Łowaczka! ialeis mox wpijaka nacpli mez, przyyma...
O Trepko! narzucizyle...

Helena

O chwilo wstrzaskiura!

Wzrosty wierzyć?
Trepka

Helena
mój Ojciec!

Glinśli
O dzieci Kochane!

Trepka
Dzieci! Czyż tak pomysłna, rozważna w tobie rozważna?

Glinśli
Nienawistny w przeczajstwach, nie erulam Dopóty
Abym miała z stuloscia, tyle tańczyć enoty;
Moc tworego umysłu i niezgusta dusza,
Kochajcie mnie, wywyższajcie; do cnoty przynajmniej.
Ja, co się w głębinie Niebo na mój los natychy,
Spraw, Trepka do Gygantów, opisać twój dzieło;
Bawicie, że chętnie dumę, cnoty poświęca,
że sam Glinśli w Krosławskie chce się odwiedzić nie:
że mimo ciawne abracie, troski i siwizna,
Seszele mój nie potrafi umrzeć na Ojczyźnie.

Trepka
O ty trójce najczystszych ostro i idyna,
Ojczyźnie! Straconego powracam ci ojciec.
Stuchajcie mnie z uwagą; Tajnymi seioskami
Powracam do oboju: wy tymczasem dami

Wmierzcie się w gotowości: skoro noc nadbiegnie
 Wbiegnie się ku wam z tłumem wybrancey miedziarzy.
 Sam tu potem przybędę. Wzrostwiecie się stanie,
 Neutemereus bex edwotoki rruicie to mészkanie.
 Od wotudnia, gólcie najmniey rumu, iut strackony,
 Orehai was bekie mésznyeh ruztey umirerony;
 Tymmerusem z eatem wozpłciem: iriśnicautwa sturkewy;
 Szlum nagły od puztroy Polawy przypruzeruy;
 Teruz spieszę o wuzystkiem elonici Szymuntowu;
 Nuzh was enota utwiridra: uras iii, badria zdrowu!

Glinster

Budź zdrow

Scena Trzecia

Glinsteri Helena

Helena

Tak nas powzięt... o Cyrene Kochany!
 Niez uszei Helena, miertu na przemienny?
 O jak obielne w nim meztwo, iak enota surwa!
 Tak trafiany do serca wuzystkie iigo stowa!
 Tak w uim milerii Cyrenyony na wzryglu wazelli gtuuka!
 Tak wuzskowi tehnecego wolnem exuciem ducha!

Lech Ojczko! gęły miy umysł ze wrych stron rozwaro,
To co go zbowie more, a co mu nagraci;
Gęły przepaśi w tioro, dajij barinern xmiernę otium,
Gęły widze, jomierē ze kwiodym nieochybnę koolium;
Gęły slistwie przediewiętęj wyobrażam drogi;
Dziwię się ięgo mętwu, lech umieram z twogęj.

Glinski

Nie troszkej się! w ekypcey enwie dobrych dajij otucha.
Mnie odtań kiedra twogęj nie exybie elucha,
Jaki's wyjśnośi rucznanu obudra się we mwie.
Jwi siębie w wamyon sobie nie wżekam daremnie.
Kala mi się, że sprokrywem na wykryony tonie:
W najstodzych uniesienich serce mwie tonie.
Odygotam wallech przedliw odwieckone sidielce;
Przepta eltoni przig elomowy z uniesieniem siaslu;
Te stuy wiernych obrucę na stunien mroch cacha,
Te... Lech co to na wogęj iderku zdaleka?
Mysze, traby chrapliwe, widzę cęstie xraci,
Spisra, nieprzeliczone sturaceln wrocali.
Juleo! andrzej brat cara? Gęlnie wose iit Baxpli?
Och! co się stalo z Gropu? Lech nie traemy chwilk.

(Do Heleny)

Obduł się xterd; chęz spisraje. Kapowino; nie kęstie.

32

Scena Czwarta
Glinśki Andrzej

* *

Andrzej
Bosprze, w miarę obięciu obciśnij wózek!

Glinśki

Wojaka!

Andrzej

Ty kłótoremu winieniem i cęcić i rajcie!

Glinśki

O Andrzeju! Kwiś Lanu chlubo i kaszeczkie!
Leć cęćto; gęby kaszeczkie i gęby awyma Kowowa
Kwiś rozległy pod wasze niewolity prawa,
Gęby cęćto, by go nieywjyska ogarnęta wstawca,
Cęćto cęćto w miarę Smolenśka bez cęćto sprawadka?

Andrzej

Ważne brudy Monachy w powroty wstrzymaty;
Sam spieszyst widnieć rychley miysca twory cęćto
Tak potężone two ramie wózek analomity!
Uragaty relubymom grodu tego sęćto.
Nęćto nęćto na tych niwach sęćto niewola!
Nęćto ich prochtomety cęćto cęćto.
Gęby na prośino sęćto cęćto, waleńym, oblegany;

Przybywasz; i smet Smoleńsk otwiera ci bramy.
Lecz jak obropne wieści otrzymaś mię karaniem!
Dotychczas, co cię rozkaż nie mogli zezwazom,
Co w twem meściewie nieuchybne widzieli rozgład;
Nuptrećiu życia twemu urbroili zbrodę.
Tuzi do Cezar wiadomości dwata niewystępliwca
Ze Smoleńsk liwymych zbrojczów w tej chwili ulogowa;
Ze się na uszałlic zbrodnice targnęć maia śmiele;
Ze wreszcie jakiś Trepka stanął na ich czele.

Tako? Trepka! Glinster
o planie ichli w życiu całym...

Andrzej

Nie trzeć się; już go bawnie śledzić nakazatem.
Tuzi przerosny Czeladyn z wieżkami rotami
Struka go w murach miasta, Dymitri zca murami;
Tuzi astrzeżone szaty rozbiegły się wzdłuż.

Glinster

O mój Wołczka! spiesz, rozkaż, wstrzymaj ich kapry!
Ten młodzień...

Andrzej

Co to znaczy?

Glinster

Ach! ten niesposobny

Dotuczony jest zemną, męczerną ogniwą;
Dotuczony, i w domnie moim wrzółt wychowanie,
Dotuczony, potrawianstwo... ach ostatek go pamięć!

Andrzej

Salachetność cię wnoszą; ten zdrayca, morderca...

Gliniśli

O! day mi wolny przepływ do mojego serca,
Chętnie dxielić z nim będę i radość i winę;
A jeśli zgins razem, nieuprzedziwszy zgins.

Andrzej

Przebać księżo! twój mowy nie przypomnę wcale;
Skądże ta wygarda życia, nieprzewoź i i hale?

Gliniśli

O Bania! w enocie twój nadto kuczany,
Chętnie rozrytkie dxtoriz serca mojego rany.
Niech ten dni swe na baktinij ukrymnie piecxi,
Thomu nikt prócz skrzywnów żywota nie przekxi;
Niech twoje broni mażi prawy; lecz ja wyrownawca,
Kalaat ustareny cyrcyjanij, własnych krombiw zdrayca,
Bogardrony od obeych, od swowich przelubsty,
Mogęć mić w takim życiu do życia ponzty?

Andrzej

Oniowkslawy starze! mamli wyznań skupetxe,
Serce moje w tych kalach moemy udniał bierxe.

Gdy walcenie w naszych szpach potrafię rycerskie sprawy
Niemi co aż wrodziła mi się podziwiesz krowczy;
Gdyś tyś mi nie twój kromieś powiżesz ofiary;
Wielbitem tuż walcenie więcej niż kamiany.
Dziś, gdy twój wrocie oddziennie są wcale,
Wielbim nad wszelki tryumf czynię cię twoje kate.
Bogactwa na Andrieu. Lecz i tak, przysiężna
Tak nagle a wotę abożnych walcie Czebadyu.

Scena Piąta

Cix sami Czebadyu. Stronie

Czebadyu

Dania! odkryto zdradę.

Glini (na stronie)

Co słysz?

Czebadyu

Dnia rano

Przebranego Polaka w Smoleńsku wiedziano.

Bestia jego słabotnu, twory wdzierana, wick młody:
He to Giepla byłś miesiąc, pewne mam dowody.

Dziś, w sercu rozprawa, lub zdrada, wiedziano,

Wstąpił się, on przed chwilą, w bliższości tej strony.

41

Karatem corruptis prebrasi; nie ujdzie bez kary
Iwida, na iaw zeladne przewraty ~~z~~ recidary.

Andrzej

Chwalbna two gortowici. Priateymy, Bóg z nami:
Idzie; drogie są chwile: ia spieszę za wami.

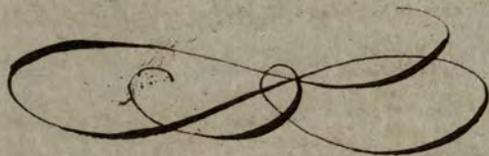
Cieludym na stronie, odchodzi

Do Glinsticy

Danie! oto niedesata pora upragniona:
Dziś o calej wdzięczności Andrzej cię przekona.
Bomus dzień ten, gdy walczysz z nieowroneni sity,
Kewrad mię nieprzyjaciół kufce otworzył.
Przybywasz; iam ocułem, pierzeha zastęp mnogi.
Dziś na morie przyszła koley. O miy abawo drogi!
Sprawjwaj bez obawy, nam spieczaję potrzeba:
Wkrotce wyryje tu Grepki.

Glinstici (na stronie)

Pratujcie go miuba!

Akt

Scena Pierwsza

Bazyli, Andrzei, Czeladyn, Straz

Bazyli

Tak jest: wrogną przynoszę, przerywam wytknienie:
Niuch się kwi nieprzejawiać wytożek, strumienie,
Niuch przelica kłębki wrych pżwona gdnie meżowym
I niuch moich wyrobień orzeknie w twórze.

Czeladyn

Przekaj tyłko o Casse! wismemu ludowi;
I waleryi i umierai w wyprawy gotowi,
Tęli zaś kto się znajdzie gnieźny lub niedbaly
Coby niuchant tak pżedniej dobieci się chwaly;
Niuch się wyrobień bezwzględny a ust twych nieodwrotay;
A ten niuch we kwi kłębki natychmiast się obrony.

Andrzei

Do pżwony gotowości uwierz, co słowa:
Niuchay się na elkień b. tery ten kaupt pżekhowa,
Tam jest pole obzerne walewzi w kto panie,

13

Tem waleczności praw swoich nie odstąpi Dunie.
Wiem Casse, że nie wątpisz o bracie orłowodzie:
Lecz cztuńska wojna, a przódka spieracie się nie radzą.
Czyliż stusana, by wainia; wiekane nieogody,
Pracowały między sobą, sąsiadnie nieogody?
Teh ród roku naszego teku bliźno obotyku,
Jedne mury stłornowici; rozłto izryka.
Nie przestanie nam wprawdzie teny wojny sprzyjanie;
Lecz iaku drogo tych niewycisatw musim się dobrać?
Od lat kilka krew mójnych potokami płynie;
Cóż przeto myślicimy?... gnomy i przystynie.
Nie takie sądownem jest obywatelom (polski) pokonanie:
Nawycisatym iudno woytów, wnet inna powstanie:
Lud ten wotny i bitny (któży temu rewierzy)
Teh obywateli, tyła ma żołnierszy.
Bóli ginąc na walności będzie mu rozkłada,
Bóli praw tych i swobód w go tak wynoska,
Tehie będzie w sercach cypłych miłości nieślakona:
Wielu może go nęcać, lecz nikt niee pokona.
Ale ciż, mające przyłtet, oto stow nie przypuszcza?
Inuoz Trepkę, wiesz co zdziwiał: oto (polska) Dusza!
Bówinom go siegaci karat, sam ieden suchowaty
Tehiód stranie, przebyt swierdka, wypuścił się przez
Wypisany nato niepewne potrzebna dowodzi.
Musiał byćli zamiar jego nieperledniczy wagi.

Wtórą wie, czyli tu nawet, gdzie wamrzone wieki,
Gdzie tyle rot walczących tuż osoby strzeżone,
Chociaż, cis, nieprzetomana otacza próżność,
Czy sam się, tylko Trojka przeciw nam sprzymięga?

Barzpli

Alie trafiając, w myśl miar, twórcie bracie nady;
Chto się, bierow nie kłca, nie kłca się, zdrady.
Wypny pragne, w niej tylko stałkiny szulcam chwały,
Wyma, sama, pronie, ten naród machwały.
Juz od liczonej pragoni Trojka już sięgamy;
Wkrotce stanie przedemną, chwały w kaspelamy;
A gram, który z mey rąki na zdrayę wytki,
W przedobnych mu zdradnicarzech, bładę prostrach
wtricie

Scena Druga

Lex samu, Dymitr

Dymitr

O carze!

Barzpli
Lex mi nieśiesz

Dymitr

Wiścisie nasze staronice były nalcuromne
Wiścisie nieprzyjemne:

Baruyl

Talio! wiżo Ezepla narad

Dymitr

Tede iut

Baruyl

Sadziśali sie tu podrozie rozdoie wam bekarnie!
Nibeżemni! Ktożi nuriży? o myśli trandica!
Tudem imiatche postonot kotnieży tyżiże!
Mawozi exoto beawożydny mirwi o tem?

Dymitr

Baruyl!

A postora sie tede stuzony podelais maganie:
Ażu kolumiaty cix elotax ledwo pwiac omog,
Kto wroty niezwalczone teled natehnet krowog,
Tuzi sie z murów wyplereclłiży na progrożili gtuely,
Miat wogorek, gwie pieworze dochoctoz podatubcy;
Stawa, sadnaxie sie uszud ieiżiżiżyż bioni.
W tym go czeii od potudnia elotieży pżogoni:
Kewnaxie go otowrono: iuzi byt moment bliści;

W którym pod tyściznami Stenać miał powieści;
Sam przeciw liwym biefom wystąpić śmieć,
Teżnych genii, rozpedra, drugich trąpem sięć;
Prze się przez ten nuygętsky ożrepepów; miceroy,
Górnice Stępi strach rozciwca, górnice Stępi kulewry:
Browno się koto niego tuw awyżsko xapromadzei;
Wypiera alni przeciwnika nastaniatci wtaadxa.
Też gęły pódta na niekém wexellu nuxerz prau,
Sproyozat na nux a poyardca, i w awyż obyż wtaadca.
Rozpierzekli, pokonani, błędni i xelumiabi,
Skypym a celbem abtafšiem bracia go witali;
A postrozętkery w odwrocie natanku iunyoy,
Spierakym u nóg twych atoryci i wteyfel nazy i winy.
Wteyfelny moia, pobyre. Lex w nowoy bolici;
Brazynowg ci abyt warine a niemytne wici.
Wielniane, nim noc czarna, wstozętko i witalie,
Też ow Jodulę wteyfel wteyfel w Głinićkiego mieszkanie.
W teyfel atanku się wymlina. Cus to ella mniwrogi;
Lex wiewnoci kare wuxellie wopuzyci przestępy.
Gęlymy przed twem przybyciem wawpatrozony chwiti;
Na pólkie niedobitli udoręć radaii,
Głinićki temu się opart: tuż przez zamias Turtyty
Wteyfel te coymy mieli wopuzyci nuxerzety.
Polese go miel zawroćte ptocho uwoiona
Ke smotenci odnieciery, Storo go pobyra,
Otyad w twoyey ustwodze gnyiny i niedobaty,
Kedie się iawnie dumney xapominai chwity.

Andrzej

Zatrzymaj się Dymitrie! xbyłto nie Dama szałaka;
 Co w drągach obronieniu swicy obrony szuka.
 Nie mierz oliem kawieci Głendiego naszakęty.
 Drowicy niż wart istotnie kaidy i nich nabyty,
 Bo za to, co tu xżyłat przezem xupawy krowawę,
 Stracił enoty, spoboynewi, wyexyżną i stawę;
 Sęli to za nie wawryż; postopray go smieło:
 lecz cōs szałakut, kwiendraz, że on xelradat matę?
 Bowoy sobie samego, gani postęptki cudze;
 Mściy się, chce go przewyższyć w enocie i kasztudce,
 A pomny nie sam tyłko niekxeremny wyexesca
 Wólary obca potwarza dla prawego werca.

Dymitri

Dania! nie tak cel prody mowoy miie miaty.
 Krowiu tyłko chce szałaku catorci i chwaty.
 Nie do mnie w tym stawni; to tyłko przetożę,
 że lito nadradził wyexyżną i mus nadradzić miie.

Andrzej

Szukasz dowod, tako chycina, wskazyngy dowod?

Orkadyn

Na szatelnicy prodeyżeni i ia xycie teładę.
 Wiem Carze! że twoe serce mowca nasza rani:
 lecz wimnie jierwawę enoty wimni miie podelani.
 Tyj go pszyłbat w naszakęty, dōstōrienotawa, bładzi
 Cetera tego przewaga obrucem iat swoy Tardzi.

Bóli tego był godnym, przez ciekus nadto stęży
Mileratem, czerze twój wybit i jego zaśluzi.
Prisiany widzę w nim romiane; występnę strwożę;
Wielbię twóje wyroli; bez milerce nie mozę.

Parxyli

Przeżarwie; stowa same w maty u mnie cenie.

Do Dymitra

Tobie wierne przystoi zachować milerenie,
I dotąd nie maganieli postępli niechycie,
Bóli hariby słownaricy sercu twa nie obnyje.

Do Czeladyna

Twoj wierności; enoty doświadczyłem xawdy;
Nigunelę przestrożam, chej sam dobieca prawdy.
A iżli neydoobniypse wysledę przozry,
Obstapież go me taktis, gniew dobiec nie stozry.
Ostuty kacydanum, szuony w indlinie,
Gdy wxxystlic mełsi beda, wykerpane, xojnie.

Do Andrzeja

Ty bracie, spiesz tymczasem wxxystlic przegryci strazie
Działay, iże ei star xrexy lub roztopnowie wstwie.
Niekowy kardy w twoicy wols oxi mnie wyroli.

Andrzej oddate sie

Do Czeladyna

Ty mój rozkaz Głendkiemu zunicie bez odwołali
Nicht tu stanie i sadroz. Lecz co to? nadchoda;
Od tyłu sprzeżonych uxiu tteży mię wywołowdi?.

49

Scena Trzecia
Baryli, Gliniski, Czeladyn

Baryli

Ciebiem radat: przybliż się. Z radosnym uśmiechem
Jest obięta do tej chwili spotańczone widziatem.
Mato na tem: przystuchaj. Nie tuzno ci wale
He są tacy, co tawoy uwtawiają chorale.
Są, co ich obrucniają. Mnie prokós nie myli;
Nawoy słowid ufności chce ci dać Baryli.
Dziś etlugi pokoy miały nieprzyjaciół sercie,
Gnuszności nasza Lechitom odwrąci słodzie.
Nadarem wale i tryumfów. Z wybozem miodokrepy
Widocz na obok spolski, co w bliskosci leży.
Reszta wprostą Starożyto niechay odwid słucała.
Draz tobie stes niewypisy i niewypisane serce,
A Czeladyn ci będzie ku wronny perony.
Wreszcie masz bitur, rewers przed niewypisem rwey.

Gliniski

Wnam, iak wielkie od siebie rozdzielenie etlugi;
Inowz równie, iakie na nie odlatem wyptugi.
Lek wosypstko ma swój koniec: i dżiśtości; Stawca
Ulegają przewadze niekbednego prawa.
Takiż iat los wielkiego przed światem imienia.
Dziśto, miodokrepy, mój, Starożyto; w obliczu się namienia.

Czas swem lotem a otwieru surowo do tyba
Umiołka a wtaclę potężnym, a mężem nieluzemraka;
A odartay ich a nostry, wielkowi lub sity,
Krowia dożycych u krowu imiottelney mogity.
Tuz krow mrowem kut szereptę nie krowe odu chwaty,
A a trudach i nieokrepciu sity się stargaty.
Mato goobien wybiec do kawarciu powiek:
Tęch a pogromny narudów, rostet tybho ertowiek
Batyż natę siwiz, głowę i na mnozje bliany:
Lidwrem lilla a niek odniest za sprawę Oryszany.
Pezata cato swą cenę w okrach iuricatu truci;
Pezatem odniest za eubie, gnezbice potasnych bruci.
Tęch iest: okasu i nieokrepciu polonary wtaclera;
Tuz ei ustuzji mrowe na nie się nie wtaclera.
Luz ierli przedtem w mrowine kuzozreban przetyne
Lud twoy, abis preri me drietu w cetym iuricie stynie;
Tęctem nekat za eubie nieprajeniot stumy,
Nie okyni ze mnie igryjstka kawisei i dumy.
Dokwot kawicy, bym ostęd od iuricatu daleki;
Omnych drietach i sobie rapomniest na wili.

Bożycy

Co styżę? sikażie w tobie tulla myjil powistata?

Glinster

Nieucyopi nie natem bronu twoyej chwata,
Masa drietowiyerzych odemnie roclerów i ryeray,

Z kłócenia się przeciwnie nie taki takwo zamieszaj.
Masz takich, których w iaty wieki czerzkowoych chwily:
Stawiona jest, aby niedaszym ustąpiłi starzy.

Baryli

Czy taki nagle twój zapat; chęci odmienienia?
Gdzież jest owa niecałość polskiego imienia,
Gdzieżi zemsta, która przypiętyż zemści do mogily?
Mogę w widnym dniu zniknąć i zapat i iaty?

Gliniści

Przemiana zrazem zapat, a mwe się przesila:
To co wielki zabrety, cześć niestety chwila.

Baryli

Gróme są twoe wymowitli; bo z cxyjey przyrozu
Kamiosem wyprze, kawałce w lachitew brzojny?
Tępi mię do niy kochaj, tępi przypiętyż karalem
Wspieracie iż radej swra, równie iule zelazem.
Z kładnie więc myśl występną w tobie się niezta
Opuszczacie mię, przed koncem naszego dnia?

Gliniści

Wbudzatem cię do wryny; prozastes' iż ratom:
Com naprzypiętyż, przed całym dopetnitem i'wratem.
Wiszey nawet zdrziatektem...

Baryli

Gdzież tego domody?

Gliniści

Wojtku June pomostem, surycyckie grody,
Cochien prawie Steurane ustarowli i bikiwy,
Wielkosc exje mym orzkiem xagarnisty detywy
Uperhorzonei poltke i smolenste xalobyty,
Matejto waz dorowdy, matejto ruoxemyty?

Barxylci

Mate, goy lito do nayrod tyje prawe risci.

Gliniści

Abt wiellie; bom iuj na nie dorwad niwudizernosci.

Barxylci

Wojtko moie, nie eubie tu iofsewita wojone.

Gliniści

Coz amawy bez dorowzey klusceku luda abowyna?

Barxylci

I Exeludyn Lechitow dxielna broniz, ieiinat.

Gliniści

Getriej bpt wten eras Exeludyn goym smolenste du-
bierat?

Barxylci

Cheex mie szuici, xhadram sig: cheex bocyje prxyptajiz.
W klinej iuzc iurata stony, w ktore prxydruizt usac?
Majst, na iulie niwole stan cig tycy prxyznawca,
Ktoz prxytali wygnawca, xubraye, tutawca?

Glinstii

Dość obczema jest ziemia; a twój pyłoga
 Wzrącały tylko iay bracie imiortelnym desigga.
 Knażył, morze brawy talis, gdzie na grób staraw
 Chęta sprokopyć ziemi kłose nie odmieru.
 Knażył mimo twój opór, anazył bez wospienia
 Miępiec ulgi w niewoli, powiechy, wytknięcia.

Bezryki

W zawrótłach stercunkach w lotcie wkrętes romney
 Szanuj skrytych pobudek nastone tajemni;
 Pięch rucy dla twój stawy iwert o miem siare.
 Inow w te dach, lew nie pragnie bpi miej potnat
 w gnawie.
 Wiesz że nie dam się snadno pokorai stowami.
 Boli wojna twój bracie, musisz zostai a nami.

Glinstii

Czyn co ci się podobai; iam jest niezakhoriany.
 Moresz mi wydrace ryce, narzucie kwyelany;
 Nie wosytko przeciej stinien twój remoty ustuka;
 Bo kadna moe wolnego nie uiaxmni ducha.
 Nim przeto swe swym kirem powlece oboli,
 Daj mi poznai twój woli nieofre wyrobi.
 Tu mertwem na cios uwalkis umypt przyprobie.
 Lech iareli się sporniaz; restę przypisaj sobie

Scena Czwarta
Baryli, Czeladyn

Baryli

Styractis's Czeladynie? xwasiatris's wyroky
Betne chytrój obtudy, demny i obraxy?

Czeladyn

Glusia, ci moie przestrogi w zbyt wywaj promięci.
Możesz byleś widzany dowod amiennictwa, niechajci?
I tyż barie, przed sobą maiać i świadectw tyle?

Baryli

Tak iść! iuz się w tej mierze bynajmney niemyśli:
Kłanayco w postaci enoty utajony chytrze,
Edais' pórnyj Barylego! lek cōsto Dymitrie?

Scena Piąta

Baryli Czeladyn, Dymitr

Dymitr

Barie! z wolalich stanowisk od reubodniy strony
Bryzant to pismo gonie, staryie wyprawiony.

Baryli

Co widzę?... ach Stuchaycie (santa) "Ty tōtorego utaska

5
Garnie do swego ~~tona~~ milożennego ~~bratniarce~~,
Wsknuto zgubny podstęp: Glini ~~nie~~ zdradza:
Strasz się obcych; wstasznych tatarowiercy Carzen
Wojerz ufci? o miłee! więc on nie mnie godzi?
Taki jest: wszystko co wielkie a błędu nie, wywodzi.
Dajcie wam za przestrogi; wieśne porady. O
Tężmy spiesznie wyjdźcie wszystkie tajne rady.
Bóże bedę, wybiedz przemieńszoey duszy.
Kaelrzy! iż ich las brama twoja, kwiżtorze ~~szuszy~~.

~

Act IV^{ty}

Scena Pierwsza

Glinśki (sam)

Już noc głucho wylgotne rozpostarta uenie;
Tęptu dotąd niewzruca: K kacie to spróśnienie?
Może traf nauwpodziw, lub srodzy mordere,
Może rapot niewzrusny umost jego sene!
Może... Cozem wrymit stym raskom powotuy?
I tyj datus się nachwianie starze nicudaluy?
Sępli węc twoe ramupty skutku nicodbiora,
Sępli dygment nierogoty wrgardai twoj prohora,
Sub ukli wyidnie na inu spisele ulenowany,
Gdziej się sturycy sromota; i wstydem oblanuy?
Sępli dotąd się zwiabam? (Przez rozpały draba!
Nuch twój, glos stabe duske niemertwem przenuka,
Umoc... Tu leres rapasow zlowy przeciwnem.
K skórej byt mój się prozat, do tej wrocz niemi;
Przeżant, bykli ciekawem dla iwiata i siebie,
A me winy wraj remna, niepamić nagrabie.
Przeimny ten pobyt ordany, rapot i ratoby,
Sęplimy szałuci wyteknienia mądry exarne groby.

Tam chyba murego nie dotknie się czoła,
Tam mię ostrze nawiści dosięgnę nie xłota.
W śmierci potęgi prawekruwy. Na ciekoci Tonie,
Wszystko w przepaści beredna, czeu przesery chtonie.
Pilna, ludnie po ludziach, a po urebach wieli:
Tam onu mego sam Tworca nie redze a powali.
Lacz czyliż na tom konie? aginiey, duch miy a cistem?
Mozeg, byda, czeu tli bostwa zniszczenie ustricem?
Wiekosci! wiekosci bez granic!... o przepaści murca!
Wize miy duch wszystkie abrodnie na wieli prachawa?
Wize mam Hanae przed sadem tego meiestate, -
Co gniew swoy protunami rozproweda swiate,
I nauweiskyskej sprawy a cypnora ludzliek bada!..
O Boze! tu miy umypt zniekany uprada.
Wstrzymay iszere na chwile, ceta, cztowie kary,
Na ktora, miue podobne slawuuesz, poruwanay
I doruowol, gdyym na nauwely drogę, cnoty minat,
Gdyym zyci nie mozg ota polstie, abym ze niy zjinal.

Scena Druga
Glinotci Helena

Helena

O miy Cyre! ginimy. Wiodnij miy, twoyz
Boipreskam i truckle; i miwie nie mozg.

Glinśli

Jules! Gdy modliło masąch Nieba wptachaty,
Tenże to ust, o liło! prąd twój cię cęty?
Wznowy saury w tym leku wtaćkę elobrowy nady,
Lęj możliwa gdy giniesz, bo giniesz nieciermy,
A kryta twój dusza natychmiast pręgnie
Który się z swoim Twój na wieczność tonie.

Helena

Ojciec! nie tu się korona Heleny obawij!
O gdyby na rymie tylko zapadł wyrok Karawij!
Dus widziałeś iab kurna ubrzonych nota
Okryta w tej chwili cernu twego wrota?
Cęty kamch potwierdzeniem roj się obręty,
Płaczem miure w ich rękach, szóstym, dręty;
Stępatem, iab na ciebie morderca rękawali
Lęjcie obety, przekleństwa je wsiektęzich miętali.
Ach mój Ojciec ginie, a ginie zdradzeni!

Glinśli

Ufaj i bądź spokojna, a wrytło się umieni.

Helena

Cremaj inne przecucie nekui moij dusze?
Przebay! wotprę worynam i atorzęzi muszę.
Czyliż nie drę iuj głuźki upytęto nowy?
Jahre to spierę Tręple ku naryj pręmy?
Trojci! w ichuś nas prępęsi ptochore twój grębie!
Przeklinam wtaśne rudy, i dręin ten i siebie.

9

Tyś iest piernikowy nawa tyran, tyś piernikowy reaktor,
Tyś miś zwiódł nieuczciwca, a ja zwiódłem Byca.

Glinstis

Na przestępnym serce miś rozpałkaj kalendarz;
Tębieś mało znasz Troje, że mi śmieśy storzećy?

Helene.

Porzebać obywateli exultacji, trawie i zieloni;
Mało zwane, przez tego exarna rozpałkaj miś,
Lecz iść i tego winy wytkonne spóźnienie
Ukazuje miś obś i tego, co nad wziętym cenę;
Tębi Być miśy rymie w morderckiej broni;
Wtóż przed memi przelentury w tenexas go zastom.

Glinstis

Pradź dobrej myśli cętko, cętkowiel się zięci,
Nieskonieczne dla siebie przegladam burzyści.
Lutem dotąd wśród boiów, opnie gine, dla chwyci,
Wiek i agry wot, me wtory stronem przypypaty;
Cęi rtać że rychley chwile, zawiśi w gróć miś wtręca?
Lecz ty cętko nieczekana!... o myśli obceca!
W prawnie rymie na które cętkowiel iść starany,
Tmici się zwiłety nudole i zięćciem na przemiary;
A gdyś nikt nie przemiłował chmury przemiarenia,
Mwie ci, los na twarde protępi cęćpienia;
Pędnie w nich twocy cęty i statyci próba;
Tęj dęćciem w śmiertelnych niebre się próba.
Gdyś wice przemiare nieczeta, w wietcu twocy lewicie,
Cęćciem baydanami stabe rzeć zięćciem,

Gdy ostentnie w niedoli promienie otucha,
Helotynie się urbroić niecierpliwie ducha?
Botrąfiali z tej dobi wytrzymać i grzyta,
Stai się godnej, enót przewodów; jwollis nasuwista?
Może przez los niekiedy tuć nadzieję przemawia
Wprzeid nim wreszta śmierci aniskowy życia twego róż;
Może rychley niż mniemamy zelazo rebioryce,
Może wreszcie... Co widzą?

Helena

Już nadchodzą, umieram. O nedywizny bycie!

(pada zemstona)

Glinstis

Helena!

Scena Trzecia

Łaj sami i Wiomek

~~~~~

Wiomek

Jeniemy.

O Dawie!

Glinstis

Chodź i radej, spręj i miy stearanie
O Wiomek! ten słub drogi twy oddawis piewny,

Wiernek

Skryżować te pogrzebli i stręglanie miary?

Glinsta

Oto męz mój cóska, idź i nie trój sera.

Wiernek

Chyba tam po mým trupie przedze się mordera:
Wpřed chyba we łowi mój Stój rzechwaty, aboony.

Wiernek uprowadzu Kłeleng.

Scena Czwarta

Glinsta   Okeladym   Strazie

Okeladym

Daley niek wryyblie mýzsa eruyne straz stozry
Wniydzie, oto mój rozkaz

Glinsta

Stój, rzechwaty ymieie!
Wto kóde daley postapi, ten naryprowy zjanie.
Czi was do mnie sprowadza? iaku warre cel?
Terli zastawie mnie chceie, prócz, was tak wiele?
Terli słupetnie wól monarchy lub prouca,
Bocz mýzre dobyte, pogrzebli i wrauce?

Czyż tu takomemni szulanie czynnici?
W tym chwilem ani starbów, ani skrzawia nie ma.
O miłości... gdzież jest miłość? gdzież jest uścisk?

Wstaję, czy tej, twoja usta wam kamyczka?
Bock stąd zgrzeis buntowców! lub taluż swawole
Ciebie karku...

Cheladyn

Wstrzymaj się; piętnim cura wole.
Jeż święte wrzawy w ta nas miyna wiwle;
W krótce przynęz to lepiej, ale z wterem, szłoda.

Glinstis

W tymże tyłko tryumfu postudęz nadzisz?
Szczęśli ze mem sercem progrowika zachwicie?
Tysiąc nam dzielnych szwalców ku morię obrome.
Coby rechet, miyż raborycy sprisci twi Torie,
Dierzelnę, na morie rycie sprzysięgli obrodniare,
A tysiąc mnie, morderce upadna, na twarze.

Cheladyn

Czas to wstanie. (dostrawij) Wy spriszcie, czegoż
się wachacie?

Glinstis

Czyż to już wotnierze Glinstiego nie znaicie?
Ty history na ma, zgrabuż, czyhaż, teraz historya.

13

Niewdzięczniku! mów, obywateli, kto ci zbawił życie?
Ty! w którym okrzyku strachu budziłeś się procyjno,
Wyknuł, utraconego tego ci celbił syna?
Ty, co w bitwach podstarał; wielkim zachwiranym
Barwidz, na łogój, ~~u~~ twój ciężkie przynosi rany?
A ty, z którego oku ty tajemne całuy,
Roz łogój bybys datego ciotekim kaletka?
Kornu, przez mnogie lata w polu walle Straurine
Ty! tuż umien, ty skopien, ty wolnowi, ty kion?
Jury, którym w rapasy przewodniczą lewowe,
Datem wallurii, znaczenie, reorganizacja i Stawo,
Wy do mnie iabity stracy wpadacie mordere?
Bryptaj, któryś dzie imiaty; oto moje serce,
Tu niczay bez obawy mściwca otton ugodli;
Bryptaj, iestere raz, motam.

Jeden ze stracy

Barwi! Cas niedokładzi

Scena Piąta

Barzpli - Glinolis - Przetadym strone

Barzpli (Do stracy)

Co to? ktoż wiesz tu w nieme przestoczony gury?
Calre lada waszego petnie wykury?

Gliniści

Co niechwalicie bezcerdnie oś do tych podwój
Gwałtem, który iedynie mordercom przystoi,
Ośmielili się nadrobić. (Wstrzymując abrodniarscy
W tym tuż imię w ich uszach usłyszałem Casse!
Mogę temu dać wieść? W którąż to chwili
Naprawie przeciw iednemu wypyta Baryli?
Gdyby niegdyś był ten chwałny prowadził do Stawy,
Mertwo a liżą chwałobny szałato rozprawy;
Dais iak wielka różnica! porneiz dowodnie
Ze miernu kotniriteizgo szyć chwał na xbrodnie!
Lub fatalnie ułania ich wierzniei nauwodnie,
Lub ~~nie~~ przepomnieci do tego przychodnie!

Baryli

Ten, który w każdym miejscu zdarzenie: Dowie,
Ma prawo im wskazać, różnie iak; tobie,
Co do gwałtu przeneba adraclę utajona,
Juristi exarke zbrodnie pod enoty nastona,
Przystat z nami swój wykład. Cias miruie otwarci:
Dośi ellego przy mym tonie chętnie nudaie ułpanie.
Drozi umienniku! iak tworie wyjawie się zbraia.

Gliniści

Ma te gwałty miłoznienim Gliniści Depowioda.
Gwałtem, wygnai muszę, przez cias nader ellegi,
Gwałtem, gwałtem ei miera porwizent nastęgi,

65

Przeszłym, ojców ziemi wojny nieśmiało broniąc,
Przeszłym, kiedyś walczył ze niewłaścicielami;
Przebież nieba nędznie, litowcie się zdaleka;
Judy ci którym sturym, przeciw mnie powstajcie,
A ci którym bieżące poświęcenie ofiary,
Zbrodnię mi wyprzekucie; i gniewnie urazy.
Dopetn twóich propozycji, a samo staranie,
A śmierci najczłowieczniejsza tażda, mi się stanie.

Baryli

Próżno chcesz, twoje winy rachwałotwem karytadnie.
Gdy mnie, zdradziecy ocyxprany, rzucisz chęć i zdradnie,
Gdy ci eady tak obydnem rzucisz się przedmiem...

Glenitli

Tak jest, chciatem się rzucić: alboż nie wiesz o tem?

Baryli

Wolotaxli to bezcelny twierdnie sercem imiadem?

Glenitli

Paj mi z ustaj uwolnić, dewrozij się, blagatem?..

Baryli

To niewłaścienne rzędanie dęto mi przestrożę,
Tęle daleko kucifaj twym, przypisgom moym.
Lecz odparwidz, rachwałotnie obrany ze stromu,
Bo co dnieś Trepka w twóim ukrywał się domu?
Tęli na moim, gnubie niewarte przymierze...

Orteladyn
Danie! rozruch obropny...

Bazyli
Do broni rotnierze!
Spieskie umiowey obroci przedciwizcia rotrawne.

Gtos Treptli au scene,
Nim ten orsi wydrzeie, trupem wyrody padnie.

Glinstli (na stronie)
Gtos Treptli!... roginelismy.

Scena Szóstka
Li sami i Treptli rotrawiony przez rotnierzy

Treptli
Teraz gniew swiry cety
Abymyziie.

Bazyli
Orteladynie! Kto's jest ten rochwaty?

Orteladyn
O'nie znam go.

Treptli
Jawa siekawoie ia sam wasprobiez.

Wto jestes? *Barzyl*

Trepka
Dotale iastem. *Trepka* imie moje.

Barzyl
Tyjes to? co wewruciwy xelradz, ku pomocy
Amiutes aie ole tych musow przebrze sie uirrod nowy?
Tyjes to? eaty spisele oclerzy bez adwtoli.

Trepka
Do stromienielu brui tewich, prumaski moje twoli.

Barzyl
Ta odperwidz, iat godna, nauyserowskej kary.
Leix wprxod musiz, wyiawie wysytkie twe keumiany.
Kzimez, icili najmniejszych serjusz obrotow.

Trepka
Prwoniem iest na reytale, iade i na imieie gotow.
Mowa moja tymz goriba, nie bialie xwirozpana;
Do swizskym nuel imieie sama, iest widole tyrane.

Barzyl
Wiesali ty, eis imiat wyprze xuchwalise bez cnota?

Trepka
To co cnota wyznaty, serce nie cnoty.

Barzyl
Jalix cig, est tu prapwidzt?

Trepka
Wielki.

Bazyli

Mówiś inonicy

Cóż to znaczy?

Trepka
Widzi mi oczko, ten ci wytłumaczy.

Bazyli

Więc twoim celem morderstwo; gdzie, w jakim sposobie?
Kornel, był ciś najpiękniejszy przyjaciel?

Trepka

Tobie.

Bazyli

Któż niewolę twoją nienawidzi ręką zemną, dźwił?

Trepka

Wto tyłko wrogiem sprowadzi mienni się ci mieli.
Ochotę ci wprawy rybie, i atąd mure przychodzi.
Prócz mnie, cęta miedzi sprowadzi też chęć dwójka.

Bazyli

Tędy to bronie, spolewy awinny rybarze?
Wto chęć odwiec mi rybie, niuch w boku odwierze.
Więc nie mogąc awybiec, pragnięcie mordercze.

Trepka

Waler z nami wstana, sity, bedziem ię skanować.

Lecz ty zdradę ciwizcaż przed obliczem świata:
 Zbroisz ziemię na ziemi, i nie braci brata.
 Nie sam jeden ledz miates pod miodowem kielasem;
 Skruszliwego sam wroga chciłem odzić rękem.
 Mszka, którego zdradziec przeciw ziemiom zbroi,
 Który wstajelem obrzty przy twym bolu stori.

Odo Glinckiego

O ty! co cię bez zgromy widziec tu nie moze;
 W którego tworny exstam zuchwienie i thwoze;
 Ty! eś dotad widelł życie dla wyzłpniey chwaly,
 Uliukuy zted netychmiest... oto chow

Barzyle

Dwie tego: iuz zteri twoia przesata wstypknie miary.
 Niech go wtrawo, netychmiest w najyższsze prazary,
 Niech oluty w beayelary, w najprowiszszey katusary

Trepkwa

Spstasz rze i nogi, nie uisniezy elusy.
 Tak ledwie bedeż granem imiestelneyo ciata,
 Prosz jak turvia spotyga licha cast i mata!
 Tam gdzie ci exstem bice niewolnikow tyte,
 Jeden ci entowiek wolny twey urage sile!
 Ktoż wiez wyzszzym jest u was chetniny hardzi,
 Czy ten w smierci gowi, czy ten w nieg gardzi.

Barzyle

Zbrojce! umozez.

Glinstii

O-Planie! kara tak surowa

Baryli

Leleka jest w miarę abroclni

Glinstii

Przebaż!

Baryli

Daley! w przed oczu moich wywleka go kotwicze!
Ami Stowa!

Trepka

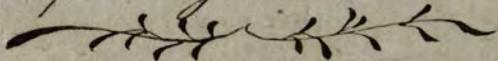
Czy mi więcej prócz ryjcia ciemniejsza dobiezcie?
Daremnie się stois wasza na mgli rozpila...

O Glinstii!... Olenkniuy!... Stojcia... sto chwila...

Ojczyzno! ty bacz same mych ciesznie ostoda!

Scena siódma

Baryli Glinstii strze

Baryli

Stypajcie! iiskere plwini choi go smierci wiodoi

O nienawistne plomiz! ludu swego msciwoy,

Jemiti to chesz, siz ze macz potasowji ogniwoy!

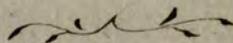
Androzi! wlotkie walle nowych rozgaze, prokiednie,

Ordem mordy sa mordy i sa abroclnie abroclnie.

De Glinściego

Tryumfiujesz na skwieł. Wyznania słone
 Zestawiły niemata. na twój obronę.
 Rozwieszam słusny wyrok: lek nie kuruje na tem.
 Twój wiesności dowodu chęć pisał: całym światem.
 He! Zepłeta razem z miera, twój wyrok dat glory,
 He! z nim nie miał współzawodniczenia i najmniejszej pomocy
 Chęć wierzyć. Tętro razem, słowo nie upłynię,
 W obu wyroku i ludu chytry zdrayca rajnie.
 Lek ty mu w obce usaystlich, na miim rozlarem.
 Ogłosz wyrok śmierci i spetniaz go razem.
 Pięta! ięli się wżeloygniesz: nwe nieprawsieygnione
 Człowiek bęzie nad tobą, gniew rozaty chwora.

Scena Osma

Glinście sam

Gdzież jestem?... może wierzyć? o wsiechłości nawa!
 Byłże to sen czy jawna, pieruny czy stawa?
 Ktoż mi odiaj mek duszy? kto kurwie ostebit?
 Tam stał obok tyrana, i ium go nie kabit!
 O drabnie w ludzkim ciełe nad tygrypie serce!
 Chiałkeś między ludzkie polickie mordene?
 Mimo wyrost pichielny nieporobney próby,
 Latwierze do retientu mam w reku spowody.

7
Drożno się usiedzieć twóra na mojej wyjęta!
Wielki, wotat Drepła, Gliniła, o to chwale.
Wielki (tę) natychmiast póli czas na minie...
Lecz ty abawie się myślisz, gply twój abawca ginie?
Oto iij go powołali, iiii ma stracić życie...
Ach sekretni, exekucje, stojąc, co czynicie!
Tam abrodniary, xbytnia cnota xrodna iij iiii...
Tęle iiii; spieszę, mui w promoe, wybawię, lub xgine.

S

Akt V^{ty}

Scena pierwsza Bazyli i Andrzeja

Andrzej

Podnieśli trurat na zawody w tym gniewie kasty?
 Także kuba dla Ciebie wrogie ma piony?
 Wzryli w serce nie trafia ludzkości wyraz?
 Wzryli stać się nie roboty wyisnym nad usary?
 Wiem dobrze że im potal, w wystepnym rapale
 Na drodze życie twie tarynat się zuchwale,
 Ze i w wipnuch stexi jego tawy mury uotwara;
 Lecz kto widary, co karka, czy ten co przeburra?
 Ach jeśli zemsty kidera, patary nie odbicie,
 Na chec mordu clay tasy, za obelży, życie.
 Boniz dawa nierygity, wpramiatowici kary:
 Odwalij go potalom a obfitemi dary,
 Niuchary przez talie drioło iuriat się euty stonie
 Takie zematy nieci karybi Moskiewscy Carowie.

Bazyli

Wstrzymaj się, próżne słowa, daremna obrona,

Plak wyprzedem, nie cofne; iak zastawyt, skona.
Lecz ty, xbytnie, troskliwie i inoż rozpokię:
Smierci tu miżie ~~glindliwie~~ wrocie kasty moie.
Teci nieporządniey próby chwila nie daleku:
Teci wopięto raxem u siebie na smierci zdraycy exelu:
Teci wroci sercem iego trawga nie zachwieie,
Teci sercu mi ośmieroty bez wstętu przebie,
Urnum w nim statę wierwie. Ma pociżione rasy
Maysurwskie cheladym odebrat wstaxę:
Bo gdy czas narzucony bez skutku upytne,
Trepka na prostrach zdnuwom w swogich mstach xynie.
Smierci iego u wator xambie obwidziat, mi obxiat,
Pestę nas swoga smotu; gniw stuxony zbrxiat.

Andrzej

Dobrze ci, chce mordow o breue napędza?
Ktoru to zabna, rade podlata. ci idza?

Baryki

Coż samych oni dni miżie tak mało cię tyła
Ze smierci bronie obratniarza, zdnujes, nikomuika?

Andrzej

O Banie! bez zapatu miżwitem swoty.
Masz go w ryle, woxi rycie; lecz nie tyłkay enoty.

Baryki

Wic smierci enoty, narzuwai mordowce xamiary?

75

Andrzej

Gdy ich chybit i ginie, czyliż nie twoi karzy?

Scena Druga
Barryli, Andrzej, Glinśki

Glinśki

O miły Carze! w przypieku, naterci i trudzie,
Na letorkuach iebrowi tuszu od Ciebie przychodzę.
Ciekwi przebac, i odwrotaj: mowietto ci odczytę.

Barryli

Czyliż chcesz? w tu czynisz? kęptu Trojka?

Glinśki

Nyie, bo iest niewinny. Lecz nie trozisz się Carze!
Siz, natomiamt straszliwi przy tobie xbrodnicarce,
Tych nich kara odczytuję. Nije.

Barryli

Co strasz? ruchwali!...

Glinśki

O! iedli wryfaw ten Trojka od aguby waci,
Tęli go wydrzei raryx, nęptowaney męce
Narywizaszego abrodnicarce oddeem w tworie oze.
Otrychawali to Carze na prawego Bozyc?

Przepraszam. Baxyli

Andrzej
Mów, nie wstawaj, kazać cię do domu.

Skądże jest? Baxyli
Zatrzymaj się, czyż nie chcesz? a kawa sarsowa...

Gliniści
Oto masz go, daj kawe; lek dotychczasowa.

Andrzej
Co słyszysz?...

Baxyli
O kuchwalenie! wiesz ty; nie ktoś inny!

Gliniści
Jestem jest abrodnicar, iu zabracca, a Gropka nicuranny.
Dla mnie kaeny interdnicie w nowen przybył dobie.
By mnie wrocie Ocyrynie, albo wporzei Tobie.
Boremogty nie mem sercam skłaskitne numeroy,
Kwidancet w dasy macy promien jarialta; arary;
Brazprzetem ella Ocyryny opusieci taw roby,
Lub zabracce paglony ~~przobracca~~ rozpram spetawone nicenoty.
Napiroino przez taw wyszto Gropka byt zejany;
Jest wia, dla mnie przyblizet moment porzadany,
Jest w bliskieci lepiacy ne potadnie wierz,
miał ne mnie czebac kufce odwariny interdnicij,
Juzem sadnit ne dopne porzadany mety,

17
Gdy w tym traf nadpodniany...

(tu Sychai wystrzał z brzoła)

Co to jest?

Andrzej

Wściekły!

Ten wystrzał, co wrzek z moim two serce przesłania...

Beckryli
Jest niechybnyim znakiem słowami ubrodniarska.

Gliniła
Właż mój Sreptu!...

Andrzej

Aki! tak jest, wywarak go Darmie.

Gliniła
O nieskazyany młodziencze! ty giniesz bezemnie!

Beckryli

Andrzej! któraś się na mnie razem się spróbowała,
Ola czegoś wroć od siebie Twoim karami dzieł?

Przemij, obo od jednej nie giniesz nigdy?

O daleby miś ciwryty rychne macie iży!

W ciwrytyby rozkazy serce optywato

Gdybym widział w maczarniech powraczpane świat,

Wraw potynacz potokiem, zgnuchowane kiesz...

Tak, dzieł ten byłby dla mnie dniem skazywania

Andrzej
Ojciec! gniew Twój Carre lewiał, nie kutyjony...
Baryki
Kapustań...

Scena Trzecia
Ciż sami i Czeladyn

Baryki (spostreżeniem Czeladyna)
Coż tam Trojka...

Czeladyn

Skutek się: stracony.
Lecz mimo stwarzanie leary, z ustępem wyznanie meare,
Kę pierwszy raz poznatem tak niekajstę duszę.
Juz cześć, którego narzucał, naproczno upytawit,
Wzrok imierci rzadło, Głębki nieprzyprowad.
Kazatem by go na plus mierzono wleczono.
Juz widziat mierz godrowy w obrachone tonu;
Nie zachwiał nie zdolatę duszę jego harpa;
Ma lienie; zniewagi, odpowiadat wrgardę;
Wprowod wydelotę, mileranie naysamiztore chorwat;
Zelato się, że nas bardszicy jak siebie kutowat.
Gely już przedeń stawiono wrogich kas narzędzie,

"Krycia mego, niewolca nikt zwanym niebiedakim,
 To rzekłszy, od bliskiego wyprost miuz iotniusza
 I trzykroci w nacię piersi bez trwogi uderza.
 Wnet liczo w minutki webrana trzysta (pokolium).
 On nei to niezachwianem przelecając obiem;
 I wyszłego nad bole ofiorem bohaterem.

"Petrnie, szare, Sturalce, jak wolny umiera.
 Znieci nie mogąc, by zdruzycu gineci miut bohaterie,
 Powstaniem mu radkie naproziakie mierzurnie:
 Konat, szedlim statosci i męstwa obrucem;
 A Polska jego byta ostatnim wyprzem.

Baranyi

Zdrucywo! kłórego wielok obrucem me wery,
 Włrota cis z tymym uspiolniliem uspiolny kos niez
 elnooxy.
 Druzpiatem cis tutawka z ogiew twerich ziemi,
 Obrypatem cis burpie chwobolrxystwuy merni;
 Lecz ty ciwy mordercke gotawie mi Sterycie,
 Ty wtenereu wtono mie... Oblietnie mu ryca.

Androny

Ach czehuycie!...

Glinstui

Nie do was kuzai mowai rime:
 O Grepka! za tymym wrotem, bez zarypauy gins
 (zabica sie)

Baryli
Któż to z iszt, przeciwnych tej myśl natchnęta?

Andrzej
O monarcho obratny... ciesz się z twego Dnia...
Wzywaj, otoczony morderstwy swojemi:
Ja nie chcę być ich jurakliem, brzydasz się memi.

Scena Czwarta
Baryli, Prezydent, Glinstii, Helena
Wiernek

Helena
O mój ojciec gdzież jesteś!

Wiernek

Gdzie jesteś mój Panie!

Glinstii
Gdzież to z tona śmierci budzi miś wstanie?...

Helena
O nieestety! co widzę?... Któż wiec agon twój sprze-
wit?
Któż tyran woje w twem vorcu zabrawa?
Ach! nim słowaz, odpowiedz, gdzie jest twój
Kobojca?

Glinstii

O ciotko! ginącego przypięz uciściec oycu!

Skazując na Barykty

Ten obrutnity... w swęj zemście iijj nie mnie godzi.
Nie dopięz... cęł tęj kęłby męj, męj wyprawobodzi.

Helenci

O Tyranie bez cęcia! cęmuj, twem ielazem
Kwi tak ięiste zętkony na potęryj rakem?
Tę! przez lębrygo oycu i kękandę trow,
Dopętn ięzere, cętatnię, twęj srogyjci praw;
Zęlkup tory srokyryjci męj, zęgłady cędi
Zęz ięst, Bęg w ięj, pęmsi...

Glinstii

Prębałi mu Heleno!

Baryty

O! w śamym newwēt zgonie przęstępro zuchwęłby
Zęzere smięz?... Zęz cęj znewwęł, bęryty i wyz
Cęladynię! Dymitrowe! stęrety?

Scena cętatnię

Cię sami Dymitri wchwdzaz x zęspriechem

Dymitri

O Banię! w tęj chwili

Satum de rambus Protacy a nuyta praxpresit.
Kwiele stron nastepnie w niecieronym gymnie.

Baryti

Juz wona!.. o nuelwiei... spriskmy Czeledynie.

Glindeii

Ochodrac

Mylei sz... satum... Protacy... lub miq narodki ucho!
Talesi Nieba w stonaniu aturaz, miq otulidzi...
Umieram... juz sz spetnia leara moich a brodm...
Gatycie na me cierpienia Protacy wyrodni...

Zbiensie rearte sil:

Styrnyuj ten szekle miesty, i waliracych wozaw?...
O ty Boze nastepiw! wspiray naszych spraw.

Thonie

